

Веднѣж да падне Солун в ръцете ми!

княз ИОАН

Недеј напада града на свети Димитри, чичо. Страх ме е от гнева на чудотвореца...

КАЛОЯН

Ах, това са младежки боязини. Свети Димитър сега е покровител на българите. Той завинаги е оттеглил благоволенieto си от ромеите. Дако имаи сили да устоя до край! Да остави на тебе само да увенчаеш делото ми като седнеш на престола на Света София. Да видим най-сетне изпълнен бляна на толкова поколения, от Аспаруха и Симеона, от ^{Крума} ~~Василия~~ и Самуила до днес. Това което Василий II не можа да постигне, ще го направя аз. За да настане най-сетне благодатен мир по тия земи. Престарялата Източна римска империя ще отстъпи място на младите, новите народи... Дълго размислях върху това когато бях заложник в Цариград. Всичко се хаби и остарява. Най-сетне умира и на негово място кълни младото. Младото - това сме ние. През бури и вихрушки фиданката расте от нея и някога ще се разлети едър дъб. Колкото и враждебни сили да се спуснат връз нея. От мене тве неща запомни. И никога, никога да не ги забравяш! Всичко може да дадеш - но земи никога да не отстъпвам! Нито педя! И второ - пази се да не извършиш никога грях. Той не отпуща никога своята жертва. Ден и нощ стои пред нея и не и дава покой... И всякога се заплаща. Случи ли ми се несполука - ето, си казвам, това е възмездие то за греха...

княз ИОАН

Ти, чичо, извършил ли си никога грях? Какво е грях? Зло дело?

КАЛОЯН

Зло дело не е да откраднеш, ако с това ще нахраниш някого. Зло дело не е да убиеш някого, ако с това ще спасиш някоя правда. Грях е да сторим зло на беззащитен човек. Една черна мисъл не ми дава мира ден и нощ. И ме мъчи, мъчи... Да беше ръката ми, която ме мъчи така, бих я отсекал... Да беше окото ми - бих го извадил. Но мисъл, мисъл, как се изтрива от ~~ум~~ ума, как се изличават образи от паметта...

ИОАН

Какво има, чичо?

КАЛОЯН

Как да излича образа на мъртвия Балдуин... Усмивката замръзнала на